

5. W przypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi przeczącej: Czy z europejskiego prawa wtórnego takiego jak dyrektywa 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych⁽⁵⁾ lub dyrektywa 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotycząca łączenia się spółek akcyjnych lub szósta dyrektywa 82/891 Rady wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych⁽⁶⁾ wynikają reguły kolizyjne, w szczególności, czy należy stosować prawo krajowe państwa spółki przejmowanej, czy też prawo krajowe spółki docelowej, czy krajowe prawo kolizyjne może określić które przepisy prawa materialnego są właściwe?
6. Czy art. 15 trzeciej dyrektywy Rady z dnia 9 października 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych należy interpretować w ten sposób, że emitent jest uprawniony w stosunku do posiadaczy papierów wartościowych innych niż akcje, z którymi związane są szczególne prawa, w szczególności w przypadku obligacji niższego rzędu w razie transgranicznego łączenia do zakończenia stosunku prawnego i do pozbawienia uprawnionych ich roszczeń?
7. Czy zastosowanie art. 15 dyrektywy 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych prowadzi do tego samego wyniku?

⁽¹⁾ 80/934/EWG: Konwencja o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwarta do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r., Dz.U. L. 266. S. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 295, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 110, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), Dz.U. L. 177, s. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 310, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 378, s. 47.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 3 listopada 2014 r. – Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Sprawa C-484/14)

(2015/C 046/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tobias Mc Fadden

Strona pozwana: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Pytania prejudycjalne

1 Pytanie pierwsze:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)⁽¹⁾ w związku z art. 2 lit. a) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) w związku z art. 1 pkt 2 dyrektywy 98/34/WE zmienionej dyrektywą 94/48/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że „normalnie za wynagrodzeniem” oznacza, iż sąd krajowy musi stwierdzić, czy

- a. dana osoba, która powołuje się na właściwość usługodawcy, oferuje konkretną usługę normalnie świadczoną za wynagrodzeniem,

lub

- b. istnieją w ogóle dostawcy na rynku, którzy oferują te lub porównywalne usługi za wynagrodzeniem.

lub

- c. większość tych lub porównywalnych usług oferowana jest za wynagrodzeniem?

2 Pytanie drugie:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że „dostarczanie dostępu do sieci telekomunikacyjnej” oznacza, iż zgodnie z dyrektywą zapewnienie dostępu zależy jedynie od tego, że próba się powiedzie, w ten sposób, że dostęp do sieci telekomunikacyjnej (np. Internetu) jest dostarczony?

3 Pytanie trzecie:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) w związku z art. 2 lit. b) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że dla „świadczenia” w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2000/31 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) wystarczającym jest, że usługa w społeczeństwie informacyjnym faktycznie zostanie udostępniona, tj. w konkretnym przypadku zostanie udostępnione niezabezpieczone Wi-Fi czy np. wymagane jest oprócz tego również „promowanie”?

4 Pytanie czwarte:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że „nie był odpowiedzialny za przekazywane informacje” oznacza, iż wszelkie roszczenia o zaniechanie, odszkodowanie, zapłatę kosztów upomnienia oraz opłat sądowych osoby, której dotyczy naruszenie praw autorskich, przeciwko dostawcy dostępu były co do zasady lub w każdym razie w odniesieniu do pierwszego stwierdzonego naruszenia praw autorskich wykluczone?

5 Pytanie piąte:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania w związku z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie nie mogą zezwolić sądowi krajowemu, aby wydał on w postępowaniu głównym zarządzenie przeciwko dostawcy dostępu, zgodnie z którym zaniecha on w przyszłości umożliwiania osobom trzecim ściągania poprzez konkretne łącze internetowe określonego utworu chronionego prawem autorskim poprzez internetową giełdę wymiany?

6 Pytanie szóste:

Czy art. 12 ust. 1 pierwsza połowa zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie przed sądem odsyłającym należy zastosować regulację z art. 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/31/WE odpowiednio do roszczenia o zaniechanie?

7 Pytanie siódme:

Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) w związku z art. 2 lit b) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że wymagania stawiane usługodawcy są spełnione w przypadku, gdy usługodawcą jest każda osoba fizyczna lub prawna, która dostarcza usługi społeczeństwa informacyjnego?

8 Pytanie ósme:

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 7, jakie dodatkowe wymagania należy ustanowić względem usługodawcy w ramach interpretacji art. 2 lit. b) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)?

9 Pytanie dziewiąte:

a) Czy art. 12 ust. 1 pierwszy człon zdania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) przy uwzględnieniu obowiązującego podstawowego prawa ochrony własności intelektualnej, które wynika z prawa własności (art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), a także przy uwzględnieniu zawartych w poniższych dyrektywach regulacji dotyczących ochrony własności intelektualnej, przede wszystkim prawa autorskiego:

- Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym,
- Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej,

a także przy uwzględnieniu wolności wypowiedzi i informacji oraz praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)

należy interpretować w ten sposób, że nie jest on sprzeczny z orzeczeniem sądu krajowego w postępowaniu głównym, jeżeli w tym orzeczeniu dostawca dostępu, ponosząc koszty, zostanie zobowiązany do tego, aby w przyszłości zaniechać umożliwiania osobom trzecim ściągania przez konkretne łącze internetowe określonego utworu chronionego prawem autorskim lub jego części poprzez internetową giełdę wymiany i tym samym dostawcy dostępu zostanie pozostawiony wybór co do tego, jakich konkretnie środków technicznych użyć, aby spełnić to zarządzenie?

b) Czy obowiązuje to również wtedy, gdy dostawca dostępu może spełnić zakaz sądowy faktycznie tylko w ten sposób, że zablokuje łącze internetowe lub zabezpieczy je hasłem, lub też skontroluje bieżącą odnośną komunikację pod kątem tego, czy określony utwór chroniony prawem autorskim jest ponownie bezprawnie przekazywany, przy czym jest to pewne od samego początku, a nie wychodzi na jaw dopiero w ramach postępowania egzekucyjnego lub postępowania o ukaranie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 178, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniająca dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, Dz.U. L 217, s. 18.